Берегом Чорного моря ходив мисливець. Він виглядав норців. Такає птиця — норець. Шия довга. Ніс гострий. Черевце біле.

Удень норці плавали далеко від берега.

Там хоч і менше було поживи, та зате було куди спокійніше. Рушниця не могла дострелити до норців. Уночі ж норці підпливали до берега. Там було мілко і норець рикав і добував собі рибку, рачків і всяку дрібноту з дна моря.

Уранці-рано норці скликалися один з одним, витягаючи свої довгі шиї, і помалу відпливали геть од берега.

Тільки в однім місці, де ніхто не ходив берегом, бо дуже густі й колючі були кущі, тільки там один норець не відпливав далеко. Він годувався удень і вночі, і став куди жирніший від інших. Від жиру його хилило на сон, він чухався, чистив гострим носом крила і засипав, гойдаючись на хвилі.

Оцього норця надумав заполювати мисливець. Він продерся крізь буйні кущі,—тоді дрозди злякано тікали врозтіч, бо там ніхто не ходив. Мисливець подряпав собі руки, подер одежу об колючки і мало не настромився оком на шпичака, але продерся, і крізь гілля побачив норця.

Норець, плаваючи, спав недалеко від берега. Не міцний йому був сон, він прокидався і поглядав навколо. Але все було спокійно, бо мисливець, продершися кущами, заліг за великий вогкий камінь, обмиваний морською водою.

Мисливець лежав і міркував: вітер був від берега; коли вбити норця, то його однесе водою геть у море — як тоді його дістати? Вода зимою холодна. Дістати ніяк, а норець був близько.

Мисливець довше не стерпів, націлився і вистрелив. Норець стрепенувся, ударив по воді крильми і вмер.

Тоді вода поволі почала відносити його від берега; гойдаючи на хвилі.

Мисливець засумував і хотів уже йти додому крізь колючі кущі, коли побачив орлів. Четверо було орлів і вони з'явилися після пострілу над морем. Літали, клехчучи, орли і наче билися за щось над водою. Коли один з них піднявся вгору і ніби щось біле було в нього на череві.

Мисливець, догадався: цей орел ухопив убитого норця і норець світив білим черевцем. Інші троє орлів метушилися навколо, клехтали, але, видно, боялись його займати. Аж от цей орел з норцем у лапах повернувся до берега грудьми, він летів невисоко, крила норця, як парус заважали йому летіти.

Мисливець прожогом кинувся у кущі, не зважаючи на колючки. Він сховався і чекав. Аж от орел з норцем з'явився над його головою, мисливець вистрелив і орел тяжко упав, ламаючи тілом гілля, Мисливець побіг забирати норця, якого орел сам виніс йому на сухе. Крізь гілля він побачив — важко махаючи крилами, три інші орли подалися назад у гори.